

Föreskrift om säkerhet och fredstida krishantering;

utfärdad den 26 april 2006.

Riksdagsstyrelsen föreskriver med stöd av 15 § punkt 6 lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen följande.

1. kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna föreskrift finns bestämmelser om säkerhet och fredstida krishantering i riksdagen, riksdagsförvaltningen och partikanslierna.

Grundläggande bestämmelser såvitt avser säkerhetsskydd finns i lagen (2006:128) om säkerhetsskydd i riksdagen och dess myndigheter samt i säkerhetsskyddslagen (1996:627).

2 § Med riksdagens lokaler avses i denna föreskrift alla utrymmen som staten har äganderätt eller nyttjanderätt till och som riksdagen, riksdagsförvaltningen eller partikanslierna disponerar för sin verksamhet.

3 § Vad som sägs i denna föreskrift om riksdagsledamöter gäller även för den som är ersättare för ledamot och för den som är Sveriges företrädare i Europaparlamentet.

4 § Med riksdagens IT-system förstås i denna föreskrift informationsbehandlingssystem som baseras på informationsteknik och som förvaltas av riksdagsförvaltningen.

5 § Av 2 kap. 3 § tryckfrihetsförordningen framgår att med handling förstås en framställning i skrift eller bild samt en upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med något tekniskt hjälpmedel.

6 § Närmare bestämmelser om ansvarsfördelning och beslutanderätt inom riksdagsförvaltningen finns i föreskriften (RFS 2000:2) om arbetsordning för riksdagsförvaltningen samt i tjänsteföreskrifter som beslutas av riksdagsdirektören.

7 § Om en riksdagsledamot eller en anställd vid riksdagsförvaltningen eller ett partikansli uppmärksammar något i riksdagens lokaler som kan vara av betydelse för säkerheten i riksdagen skall han eller hon anmäla detta till chefen för den egna arbetsenheten, säkerhetschefen eller bevakningspersonalen.

2. kap. Informationssäkerhet

Generella bestämmelser om skydd av uppgifter som det gäller sekretess för

1 § Arbetet i riksdagsförvaltningen skall organiseras på sådant sätt att så få personer som möjligt tar befattning med uppgifter som det gäller sekretess för enligt sekretesslagen (1980:100). Detsamma gäller handlingar som innehåller sådana uppgifter.

2 § Den som är anställd hos riksdagsförvaltningen eller i ett partikansli eller som eljest – utan att vara riksdagsledamot – fullgör uppdrag för riksdagens räkning får i sin anställning eller i sitt uppdrag hos riksdagen ta befattning med en sådan handling eller uppgift som avses i 1 § endast om personen

1. bedöms pålitlig från säkerhetssynpunkt,
2. har behövlig kunskap om informationssäkerhet och
3. behöver handlingen eller uppgiften för sitt arbete.

3 § Utöver vad som följer av 1 och 2 §§ skall handlingar som avses i 1 § handhas i enlighet med vad som sägs i andra-femte stycket.

Handlingen skall hanteras så att ingen obehörig kan ta del av innehållet.

Särskild försiktighet skall iakttas, om handlingen medtas utomlands.

Handlingen skall förvaras i låst förvaringsutrymme av betryggande slag när den inte behövs för utövandet av riksdagsledamots uppdrag eller för fullgörandet av arbetsuppgifter i riksdagsförvaltningen.

Om en handling som avses i 1 § innehåller uppgifter av synnerlig betydelse för rikets säkerhet, får den inte utan medgivande av chefen för den egna arbetsenheten eller säkerhetschefen medtas från riksdagens lokaler.

4 § Om det befaras att en handling som avses i 1 § eller en nyckel till ett förvaringsutrymme för sådana handlingar förekommit skall åtgärder vidtas för att minska skadan. Detsamma gäller om en uppgift som avses i 1 § röjts.

Särskilda bestämmelser om skydd för riksdagens IT-system

5 § Skyddet för riksdagens IT-system skall utformas med beaktande av behoven av tillgänglighet, tillförlitlighet och sekretess samt med hänsyn till enskildas integritet. För detta skydd skall det finnas riktlinjer.

6 § Den som utför systemadministrativt arbete i riksdagens IT-system får inte ha större tillgång till systemet än vad som är nödvändigt för arbetet.

7 § Riksdagsförvaltningen får vidta åtgärder för att

1. upptäcka intrång eller försök eller förberedelse till intrång i riksdagens IT-system,
2. förhindra obehörig åtkomst.

Åtgärder som avses i första stycket får inte innefatta undersökning av det sakliga innehållet i information som finns i riksdagens IT-system och som lagras hos användare.

8 § Datautrustning skall förvaras på ett sådant sätt att obehörig åtkomst av information förhindras och att utrustningen har ett rimligt skydd mot stöld, brand och skadegörelse.

3. kap. Tillträdesbegränsning

Grundläggande bestämmelser om tillträde till riksdagens lokaler

1 § Bestämmelser om allmänhetens tillträde till riksdagens kammare samt om offentliga sammanträden med utskott och EU-nämnden finns i riksdagsordningen. Utöver vad som följer av nämnda bestämmelser får tillträde till riksdagens lokaler endast ske i enlighet med bestämmelserna i denna föreskrift.

2 § Riksdagens ledamöter samt statsråd har rätt till tillträde till riksdagens lokaler.

3 § Riksdagsförvaltningen beslutar om rätt till tillträde till riksdagens lokaler för anställda vid riksdagsförvaltningen och partikanslierna, för entreprenörer och deras anställda, för tidigare ledamöter av riksdagen samt för dem som tidigare varit ersättare för ledamot av riksdagen. Ett sådant beslut får innebära att tillträdesrätten begränsas till att gälla vissa utrymmen. När beslut om tillträde fattas skall, utöver vad som följer av lagen (2006:128) om säkerhetsskydd i riksdagen och dess myndigheter, hänsyn tas till behovet av skydd av uppgifter, om det för uppgiften gäller sekretess enligt sekretesslagen (1980:100) samt till intresset av att skydda teknisk utrustning och stölbegärlig egendom.

4 § I syfte att hindra den som inte har rätt till tillträde från att komma in i riksdagens lokaler skall kontroll ske.

5 § Riksdagsförvaltningen skall utfärda en handling (*passerkort*) för den som utan att vara besökare har rätt till tillträde till riksdagens lokaler. Av handlingen skall framgå innehavarens namn samt hur länge tillträdesrätten gäller. Riksdagsförvaltningen får bestämma att ytterligare uppgifter skall framgå av handlingen.

Den som inte är ledamot av riksdagen skall i riksdagens lokaler synligt bära en handling som avses i första stycket.

Ackreditering av företrädare för massmedier

6 § Ackreditering får lämnas till

1. den som i huvudsak har journalistiska arbetsuppgifter,
2. den som med ljud- eller ljussättning eller på annat sätt biträder den som fått ackreditering enligt punkt 1 och
3. den som svarar för service på medieföretags anläggningar i riksdagens lokaler.

Ackreditering får vägras den som tidigare fått sin ackreditering återkallad. Detsamma gäller om det finns synnerliga skäl att vägra ackreditering.

7 § Den som vill ha ackreditering skall ansöka om det hos riksdagsförvaltningen. Till ansökan skall fogas de handlingar som åberopas till stöd för den.

Ärenden om ackreditering skall handläggas skyndsamt.

8 § Ackreditering gäller i två år. Om det finns särskilda skäl får ackreditering beviljas för kortare eller längre tid än två år.

Ackreditering får på begäran förlängas.

9 § Den som beviljats ackreditering har tillträde till lokaler som riksdagens ledamöter disponerar i sin verksamhet. Den ackrediterade får – om inte riksdagsförvaltningen beslutar om annat – endast uppehålla sig i riksdagens lokaler under ordinarie arbetstid och under andra tider i anslutning till kammar- eller utskottssammanträde, presskonferens eller partimöte.

Ackreditering ger inte rätt tillträde till

1. arbetsrum
2. talmanskorridoren
3. plenisalen
4. kammarsalarna i östra huset
5. utskottens sammanträdesrum.

Den som erhållit ackreditering skall följa vad som bestämts i fråga om fotografering.

Partikanslierna får bestämma vad som skall gälla i fråga om ackrediterades tillträde till lokaler som kanslierna disponerar.

10 § Den som beviljats ackreditering skall underrätta riksdagsförvaltningen om han eller hon inte längre utför sådana arbetsuppgifter som avses i 6 §. Detsamma gäller om han eller hon bytt arbets- eller uppdragsgivare.

11 § Ackreditering får återkallas om

1. det kan antas att förutsättningar för ackreditering inte finns,
2. den ackrediterade, efter att ha anmodats att vidta rättelse, inte följt denna föreskrift eller
3. det finns synnerliga skäl för det.

Innan beslut om återkallelse fattas skall den ackrediterade lämnas tillfälle att yttra sig. I fall som avses i första stycket 3 får frågan om återkallelse avgöras utan att den ackrediterade fått tillfälle att yttra sig.

12 § Beslut som innebär att en ansökan om eller förlängning av ackreditering avslås samt beslut om återkallelse av ackreditering får överklagas hos Riksdagens överklagandenämnd.

Besök i riksdagens lokaler

13 § För studiegrupper och andra besökare i riksdagens lokaler skall det finnas en besöksmottagare. Detta behövs dock inte när tjänstemän från riksdagens myndigheter eller Regeringskansliet i sin anställning eller för utförande av uppdrag besöker riksdagens lokaler.

Den som besöker riksdagens lokaler får endast uppehålla sig i eller i anslutning till de lokaler som behövs för att tillgodose syftet med besöket.

Besökare skall i riksdagens lokaler synligt bära en handling (*besöksbricka*) som innehåller uppgift om besökarens identitet. Riksdagsförvaltningen får medge att deltagare i besöksgrupper i stället förses med ett bevis om att de är besökare.

Vad som sägs i tredje stycket gäller inte vid besök som är av personlig karaktär.

14 § Rätt att vara besöksmottagare har

1. riksdagens ledamöter,
2. statsråd,
3. anställda vid riksdagsförvaltningen eller vid gruppkanslier,
4. den som har fast arbetsplats i riksdagens lokaler och är anställd hos antingen ett medieföretag eller en entreprenör som riksdagsförvaltningen anlitar.

Besöksmottagaren skall se till att besökare anvisas till rätt lokal, att besökaren lämnar riksdagens lokaler samt även i övrigt ansvara för besökaren.

15 § Om det kan antas att ett stort antal personer kommer att besöka riksdagens lokaler skall den som anordnar besöket anmäla detta till den som ansvarar för tillträdeskontrollen. Anordnaren skall på begäran bistå vid mottagandet av besökarna.

Den som i annat fall än som avses i första stycket tar emot besök bör anmäla besöket hos den som ansvarar för tillträdeskontrollen.

16 § Riksdagsförvaltningen bestämmer hur många besökare som får släppas in i riksdagens lokaler. Besöksgrupper får delas upp i en från ordnings- och säkerhetssynpunkt lämplig storlek.

Besöksgrupper har företräde i den ordning de anmälts.

17 § Om ett besök medför kostnader för riksdagsförvaltningen skall den som anordnar besöket svara för kostnaden.

4. kap Säkerhetsprövning

1 § I säkerhetsskyddslagen (1996:627) finns bestämmelser om säkerhetsprövning, registerkontroll, placering i säkerhetsklass och särskild personutredning.

2 § Säkerhetsprövningen skall grundas på

1. den personliga kännedom som finns om den som prövningen gäller,
2. uppgifter som framgår av betyg, intyg, referenser, samt
3. uppgifter som har kommit fram vid registerkontroll och särskild personutredning, om bestämmelserna om sådana åtgärder är tillämpliga.

Identitetskontroll skall göras om det inte är obehövligt.

Avser säkerhetsprövningen någon som inte skall anlitas av riksdagsförvaltningen, skall vid behov samråd ske med arbetsgivaren. I fråga om registerkontroll skall riksdagsförvaltningen endast meddela arbetsgivaren om den som prövningen avser får anlitas för verksamhet i riksdagens lokaler.

3 § Registerkontroll får endast göras om den som säkerhetsprövningen avser kan antas komma att anställas eller på annat sätt delta i den aktuella verksamheten.

4 § Den som beslutar om registerkontroll skall inhämta samtycke enligt 19 § säkerhetsskyddslagen.

5 § Behovet av registerkontroll till skydd mot terrorism skall prövas noga. Kontroll får endast göras om skyddsbehovet inte kan tillgodoses på annat sätt.

6 § Efter beslut om registerkontroll skall riksdagsförvaltningen göra en framställan till Rikspolisstyrelsen om utlämnande av uppgifter.

Om registerkontroll avser anställningar eller annat deltagande i verksamhet som har placerats i säkerhetsklass 1 eller 2, skall den som kontrolleras skriftligen lämna uppgifter om sina personliga förhållanden till riksdagsförvaltningen. Dessa uppgifter skall bifogas när en framställan hos Rikspolisstyrelsen görs om utlämnande av uppgifter.

7 § Innan någon som redan har anlitats i anställning eller annat deltagande i verksamhet som har placerats i säkerhetsklass, får anlitas i en högre säkerhetsklass, skall ny registerkontroll göras.

En ny registerkontroll skall också göras minst vart femte år av den som har anlitats i säkerhetsklass 1 eller 2. Detsamma gäller när den som har en befattning som placerats i sådan säkerhetsklass har ingått äktenskap, låtit registrera partnerskap eller inlett ett samboförhållande efter den senaste registerkontrollen.

I övrigt skall en ny kontroll göras när det finns anledning till det.

8 § Den som beslutar om registerkontroll skall lämna besked till Säkerhetspolisen om

1. en person som genomgått registerkontroll godkänts vid säkerhetsprövning eller inte,
2. en person har slutat i verksamhet som placerats i säkerhetsklass eller har övergått till verksamhet som placerats i lägre säkerhetsklass, och
3. såvitt gäller den som registerkontrollerats i säkerhetsklass 1 eller 2, den kontrollerades äktenskap eller partnerskap upplösts eller om ett samboförhållande upphört.

9 § Riksdagsförvaltningen skall dokumentera resultatet av säkerhetsprövningen när det gäller en person som har bedömts vara pålitlig från säkerhetssynpunkt.

5 kap. Fredstida krishantering

1 § I syfte att stärka riksdagens och riksdagsförvaltningens förmåga att hantera kriser skall förvaltningen fortlöpande analysera om det finns sådan sårbarhet och sådana risker som synnerligen allvarligt kan försämra förmågan att bedriva verksamhet.

2 § Riksdagsförvaltningen skall vid behov samråda med Regeringskansliet och andra myndigheter i frågor som rör fredstida krishantering.

6 kap. Övriga bestämmelser

Utbildning, information och kontroll

1 § Riksdagsförvaltningen skall se till att erforderlig utbildning rörande innehållet i denna föreskrift ges till riksdagens ledamöter samt till anställda vid riksdagsförvaltningen och partikanslierna. Vid utbildningen skall särskilt uppmärksammas behovet av en säker informationshantering.

Andra som berörs av denna föreskrift skall informeras om innehållet i den.

2 § Riksdagsförvaltningen skall se till att det sker en fortlöpande kontroll av att säkerheten är tillfredsställande. Handlingar som innehåller uppgifter för vilka det gäller sekretess enligt sekretesslagen skall inventeras regelbundet och när det finns särskild anledning till det. Detsamma gäller nycklar, ackrediteringar av medieföreträdare och passerkort.

Säkerhetsskyddsavtal

3 § Innan uppgifter för vilka det gäller sekretess enligt sekretesslagen och som rör rikets säkerhet lämnas till ett företag skall säkerhetsprövning göras. I förekommande fall skall riksdagsförvaltningen låta genomföra registerkontroll av företagets ledning och övriga inom företaget som avses få del av uppgifterna.

4 § Ett säkerhetsskyddsavtal som träffas inför en anbudsinfordran skall revideras i erforderlig utsträckning när avtal om upphandling träffas.

5 § När ett företag har fullgjort ett uppdrag, som omgetts av säkerhetsskydd, skall riksdagsförvaltningen säga upp säkerhetsskyddsavtalet om avtalet inte redan upphört att gälla. Förvaltningen skall säkerställa att vad som avtalats om tystnadsplikt och sekretess i övrigt skall fortsätta att gälla.

Serviceskyldighet

6 § Den som vill ha information, aktualisera ett ärende hos riksdagsförvaltningen eller framföra sin åsikt i en fråga och som inte i förväg avtalat tid för ett besök eller som inte kan uppge någon besöksmottagare skall hjälpas till rätta eller hänvisas till de särskilda lokaler som disponeras för information till allmänheten.

Den som begär att få ta del av en allmän handling som finns hos riksdagen eller riksdagsförvaltningen skall följas till plats där handlingen kan tillhandahållas.

Legitimationskontroll

7 § Riksdagsförvaltningen får kontrollera identiteten hos den som uppehåller sig i riksdagens lokaler när detta är påkallat. Legitimationskontroll får dock inte ske på den grunden att någon begär att ta del av en allmän handling eller besöker kammarens åhörarläktare eller ett offentligt sammanträde med utskott eller EU-nämnden.

Nycklar, koder och kort

8 § Riksdagsförvaltningen skall utfärda identitetskort för riksdagens ledamöter och tjänstemän. Korten skall följa en godkänd standard.

9 § Den som har förlorat sin nyckel, sitt passer- eller identitetskort eller en uppgift om en kod skall omedelbart anmäla detta till riksdagsförvaltningen. Nycklar, identitetskort och passerkort skall utan anmodan snarast återlämnas till riksdagsförvaltningen om uppdraget eller anställningen upphört. Efter anmodan gäller detsamma den som är tjänstledig.

Särskilda befogenheter för riksdagsdirektören och säkerhetschefen

10 § Riksdagsdirektören eller – om det föreligger fara i dröjsmål – säkerhetschefen får besluta om avvikelser från denna föreskrift vid öppnande av riksmötet, utländska besök eller om det annars finns särskild anledning till det. Beslut som fattas med stöd av denna paragraf skall anmälan i riksdagsstyrelsen på dess nästkommande sammanträde.

1. Denna föreskrift träder i kraft den 1 juli 2006 då följande föreskrifter upphör att gälla:

- a) Föreskrift (RFS 1997:1) om tillämpning av säkerhetsskyddsförordningen,
- b) Föreskrift (RFS 1984:5) om legitimationsregler för utländska journalister och fotografers tillträde till riksdagen och
- c) Föreskrift (RFS 1984:8) med instruktion för bevakningspersonalen i riksdagen.

2. Förvaltningsstyrelsens tidigare beslut i fråga om fotografering skall inte längre gälla.

RIKSDAGSFÖRVALTNINGEN

Anders Forsberg

Madeleine Kanold